

РЕШЕНИЕ

№ 5219

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5916** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ във вр. с чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по повод подадена жалба от К. Б. К. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Ц., срещу Заповед № 3402/08.06.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание – „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на лицето на длъжност инспектор в ТД на АМ, ТД Югозападна, МП К., с придобит ранг II-ри младши, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл без предизвестие, като на основание чл. 108, ал. 2 ЗДСл държавният служител не запазва придобития ранг на държавна служба.

В жалбата са изложени съображения, обуславящи незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при неспазване на материалния закон. Посочва се, че К. е служител в Агенция „Митници“ повече от 34 години, като винаги, при изпълнение на служебните си задължения, се е ръководил от правилата и нормите на Закона за митниците /ЗМ/, длъжностната му характеристика и Етичния кодекс на митническите служители в АМ. Твърди, че въз основа на привличането му като обвиняем по досъдебно производство срещу него е образувано и дисциплинарно дело. Оспорената заповед се счита за немотивирана, а при издаването ѝ дисциплинарна наказващият орган се е позовал на спорна и недоказана фактическа

обстановка, изведена от материалите по ДП № 101/2019 г. и пр.пр. № 1042/2019 г. по описа на СО-СП. Заповедта е издадена при нарушение на императивното изискване на чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл – не съдържа описание на извършените нарушения, датата и мястото, където са извършени и обстоятелствата, при които са извършени. Нито в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, нито в протокола на дисциплинарния съвет е описано поведение на служителя, което е довело до нарушаване на нормите от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническите служители, което нарушение е съществено, тъй като пречатства правото на жалбоподателя в какво се изразява укоримостта на поведението му и въз основа на какви доказателства дисциплинарнонаказващият орган е направил извода си. Счита се, че в хода на дисциплинарното производство не е установено такова поведение на К. К., което би могло да бъде подведено под хипотезата на някоя от посочените общи разпоредби като нарушени. Укоримото поведение на жалбоподателя се състояло в това, че е допуснал да бъде заподозрян в получаване на облаги, които не му следват, допринесъл е да бъде задържан от компетентните органи и да му бъде повдигнато обвинение, като с действията си е дал повод и е допринесъл за широкото медийно отразяване на противоправното поведение на митническите служители. Според жалбоподателя други обстоятелства и факти, от които може да се направи извод за укоримо поведение, не са налице. Допълва се още, че липсват конкретни съображения и фактически основания, които да доведат до извод за извършено дисциплинарно нарушение, а изводите на дисциплинарнонаказващия орган се основават единствено на предположения. Описаното неизпълнение на служебните задължения е идентично с престъплението, за което К. е привлечен като обвиняем. Недопустимо е обаче, когато дисциплинарното нарушение съвпада с престъплението, за което е повдигнато обвинение, дисциплинарнонаказващият орган да се позовава само и единствено на материалите от неприключилото досъдебно производство и без да събере никакви други доказателства извън тези по прокурорската преписка. Привличането на обвиняем и взетата по отношение на него мярка за неотклонение, не могат да бъдат квалифицирани като нарушение на служебните задължения. Искане се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц. с редовно пълномощно, който поддържа жалбата, претендира разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител юрк А. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Депозира подробни писмени бележки в предоставения му срок.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок и от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна, предвид следните съображения:

От представените и служебно приложени към делото доказателства, неоспорени от страните, от фактическа страна се установи следното:

Жалбоподателят К. Б. К. е заемал длъжността митнически инспектор в митница К., с ранг II-ри младши /Заповед № 5945/02.04.2019 г. и Заповед № P-218/29.03.2019 г./.

Тези обстоятелства не са спорни между страните – че длъжността е заемана от същия към датата на издаване на обжалваната заповед, както и че функциите, които е следвало да изпълнява са предвидените по представените длъжностни характеристики.

С докладна записка от 08.04.2020 г. на ръководителя на инспектората в Агенция „Митници“ е направено предложение да бъдат образувани дисциплинарни производства срещу 9 служители, сред които е и жалбоподателят /л. 16 - 23/. Докладната е съставена вследствие на изнесена информация в медиите за проведена специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура, при която има задържани митнически служители. Производството е водено за това, че в периода на 01.01.2019 г. до 06.20.2020 г., на територията на Република България, повече от три лица, включително длъжностни лица – полицейски органи и служители на Агенция „Митници“, участват в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страна престъпления по чл. 302 НК и чл. 301 НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и групата е създадена с користна цел – престъпление по чл. 321, ал.3, т. 2 във вр. с ал. 2 НК. Към писмото са приложени постановления за привличане на обвиняем. Жалбоподателят е бил запознат с докладната записка на 22.04.2020 г., видно от положен подпис и дата върху нея.

Със Заповед № ЗАМ-489/32-84532/20.03.2019 г. на директора на Агенция „Митници“ е назначен дисциплинарен съвет за срок от три години в състав от петима души и два резервни члена /л. 85/. Със Заповед № ЗАМ-610/32-107869/08.04.2020 г. на директора на Агенция „Митници“ е наредено да се образува дисциплинарно дело срещу 9 броя държавни служители, включително и жалбоподателя, за извършените от тях нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, описани в докладната записка, в сроковете по чл. 96, ал. 4 ЗДСл.

На 10.04.2020 г. дисциплинарният съвет, в състав от петима членове, е провел заседание и е взел становище по дисциплинарно дело № 11 по описа за 2020 г., с което с четири гласа „за“ е прието, че за допуснатите от митническите инспектори нарушения може да им се наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл. и един глас за налагане на наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 ЗДСл. /л. 91 - 102/. Жалбоподателят е запознат със становището на съвета на 22.04.2020 г.

С докладна записка, рег. № 32-109965 от 10.04.2020 г. дисциплинарният съвет е представил Протокол от проведеното заседание, в който е обективизирано взетото от него становище, ведно с цялата преписка по дисциплинарното дело на дисциплинарна наказващия орган - директорът на Агенция „Митници“ /л. 90/. Посочено е, че не съществува процесуална пречка събраните в хода на друго производство данни да се използват за установяване на фактите, релевантни за дисциплинарното производство. Прието е, че с деянията си служителите: В. Ж. П., В. С. Г., Д. С. Д., Е. П. К., И. М. Д., К. Б. К., М. Г. Т., М. М. Т. и Т. В. Ф., като държавни служители, разколебават общественото доверие в морала и професионализма на митническия служител, като формират представа за корупционно поведение на служителите и накърняват имиджа на митническата администрация. С укоримото си поведение, намерило широк обществен отзвук в средствата за масова информация, митническите служители са уронили престижа на държавната служба и са допринесли за формиране на негативни обществени представи за работата на митническите служители и дейността на митническата администрация. Освен това, с поведението си

тези държавни служители омаловажават усилията на митническата администрация в борбата с организираната престъпност и корупцията. Данните, изнесени в средствата за масово осведомяване имат широк отзвук в обществеността, което от своя страна води до уронване престижа на митническата администрация и загуба на доверие спрямо нея и нейните служители. Данните за задържаните митнически служители са изнесени в публичното пространство, като се проследява голяма част от развитието на тази акция от задържането на митническите служители до повдигането на обвинения спрямо тях и взетите мерки за неотклонение и мерки за процесуална принуда. Тези публикации срещат възмущението и неодобрението на обществеността, висока укоримост заради визираните в пресата контрапродуктивно поведение и корупция в Агенция „Митници“, като цяло и на митническите служители, в частност. Това води до уронване на престижа на митническата администрация и загуба на доверие в работата на нейните служители. Всичко това води и до едно укоримо поведение от страна на митническия служител, който с противоправното си поведение, довело до неговото задържане от полицейските органи и до изнасяне на обстоятелствата по проведената акция срещу корупцията в митническата администрация в публичното пространство, е уронил престижа на агенцията. Счита се, че поведението на този служител е несъвместимо с принципите на законност, лоялност, честност, отговорност, прокламирани в Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител. С деянието си, митническият служител не е следвал поведение, което да създаде увереност у органа, чиято дейност подпомага /в конкретния случай директора на Агенция „Митници“/, че може да му се довери и да разчита на него. Посочено е още, че „уронване престижа на Агенция „Митници“ се изразява в нелоялно отношение към органа по назначаване. Тъй като служебното правоотношение е с оглед личността, то изисква от служителя да се отнася към органа по назначаване почтено и да зачита и утвърждава доброто му име. Уронването на доброто име е нарушение, при което работодателят се злепоставя пред трети лица и това нарушение е формално, тъй като не се изисква настъпването на някакъв неблагоприятен резултат и с съставомерно независимо от формата на вината. Направен е извод за нарушение на етичните норми за поведение, регламентирани в разпоредбите на т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с чл. 17, ал.1, т. 5 ЗМ, на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, във връзка с чл. 28, ал. 1 ЗДСл., чл. 24 ЗДСл, както и т. V. 23, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 22.05.2018 г., респ. т. V. 27, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 05.03.2019 г., във връзка с чл. 21, ал. 2 от ЗДСл. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл., което произтичало от обстоятелството на привличане на служителя като обвиняем, воденото срещу него производство за деянията, извършени от него, с което е накърнен престижа на Агенция „Митници“, доверието в институцията с борба с организираната престъпност и това, че не може да се разчита на жалбоподателя, както и от това, че извършеното има голям обществен отзвук.

С писмо, рег. индекс № 32-116963/21.04.2020 г. жалбоподателят е поканен, на 22.04.2020 г. да даде писмени обяснения и да бъде изслушан от директора на Агенция „Митници“, за което е уведомен на 21.04.2020 г. /л. 103/. За проведеното изслушване на държавния служител е съставен протокол № П-43/32-118276 от 22.04.2020 г. г. /л.

104/. На 22.04.2020 г., с вх. № 32-118712, жалбоподателят е представил писмени обяснения, в които сочи, че като служител на Агенция „Митници“ повече от 34 години, при изпълнение на служебните си задължения се е ръководил от правилата и нормите на ЗМ, длъжностната му характеристика и Етичния кодекс на митническите служители в АМ. Твърди, че напълно необяснимо е за него обстоятелството, че на 07.02.2020 г. е бил привлечен като обвиняем по ДП № 101/2019 г. Сочил, че по досъдебното производство няма никакви събрани доказателства, които да го уличават в извършено престъпление като участник в организирана престъпна група.

На 08.06.2020 г. директорът на Агенция „Митници“ е издал Заповед № 3402, с която на държавния служител К. Б. К. – инспектор в ТД на Агенция „Митници“, МП К., е наложено дисциплинарно наказание – „уволнение“, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл, и е прекратено служебното му правоотношение, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл. По своето съдържание, същата не се отличава съществено от представеното становище на дисциплинарния съвет. Посочено е, че на 06.02.2020 г. в медиите е изнесена информация за проведена специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура /СП/, при която има задържани митнически служители. С писмо, рег. № 32-44655/10.02.2020 г., е потърсено съдействие от административния ръководител на СП за получаване на информация относно това по кои текстове от Наказателния кодекс са повдигнати обвинения и какви мерки за неотклонение са взети спрямо тях. С писмо, рег. № 32-99209/31.03.2020 г. от СП е предоставена информация, от която е видно, че по досъдебно производство № 101/2019 г., пр. преписка № 1042/2019 г. по описа на СП, са привлечени като обвиняеми служители от МП К., ТД Югозападна, в това число и К. К.. Видно от Постановление за привличане на обвиняем от 07.02.2020 г., К. Б. К. е привлечен като обвиняем по ДП № 101/2019 г. по описа на СО - СП. пр.преписка № 1042/2019 г. по описа на СП за извършване на престъпление от общ характер, а именно: в периода от 01.01.2019 г. до 06.02.2020 г. на територията на Република България, включително [населено място], област С., [населено място], [населено място] и [населено място], в качеството си на длъжностно лице - инспектор в ТД на АМ /МП К./, е участвал в организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от ДР на НК - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, а именно престъпления по чл. 301, 302 от НК, като групата е създадена с користна цел и в нея участват длъжностни лица - престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, във вр. с ал. 2 от НК. Като фактическо основание за налагане на дисциплинарното наказание е посочено, че предвид

повдигнатото обвинение, с деянията си, в периода от 01.01.2019 г. до 06.02.2020 г., в [населено място], област С., [населено място], [населено място] и [населено място], като е извършил действия, представляващи законен повод да се образува наказателно производство срещу него в качеството му на служител на Агенция „Митници“ за участие в корупционни прояви, като е допуснал да бъде заподозрян в получаване на облаги, които не му се следват и е допринесъл да бъде задържан от компетентните органи и да му бъде повдигнато обвинение във връзка с изпълнение на задълженията му, възложени от Агенция „Митници“, предвид функциите ѝ, посочени в европейското и национално законодателство, като с действията си е дал повод и е допринесъл за широкото отразяване в медийното пространство на противоправно поведение на служители от митническата администрация, като с поведението си е омаловажил усилията на митническата администрация в борбата с организираната престъпност и корупцията, като не е уведомил органа по назначаване за привличането му като обвиняем, държавният служител К. Б. К. е накърнил престижа на Агенция „Митници“, разколебал е увереността в органа, чиято дейност подпомага, че може да му се довери и да разчита на него, и е нарушил етичните норми за поведение, регламентирани в разпоредбите на т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с чл. 17, ал.1, т. 5 ЗМ, на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, във връзка с чл. 28, ал. 1 ЗДСл., чл. 24 ЗДСл, както и т. V. 23, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 22.05.2018 г., респ. т. V. 27, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 05.03.2019 г., във връзка с чл. 21, ал. 2 от ЗДСл. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл., което произтичало от обстоятелството на привличане на служителя като обвиняем, воденото срещу него производство за деянията, извършени от него, с което е накърнен престижа на Агенция „Митници“, доверието в институцията с борба с организираната престъпност и това, че не може да се разчита на жалбоподателя, както и от това, че извършеното има голям обществен отзвук.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети: постановление за привличане на обвиняем и вземан на мярка за неотклонение /л 33/; декларация за запознаване на К. с Кодекса за запознаване на митническия служител /л. 78/; длъжностна характеристика; предварително разрешение на директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“ по чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса

на труда за прекратяване на трудовото правоотношение с К. К. /л. 113/; служебно досие на К..

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - директорът на Агенция „Митници“, съобразно нормата на чл. 92, ал. 1 ЗДСл. и чл. 108, ал. 1 от същия закон, като няма спор, че издателят на административния акт е орган по назначаването за служителите в Агенция „Митници“ и на него, съобразно закона, са възложени правомощията за налагане на дисциплинарни наказания и за прекратяване на служебните правоотношения в същата агенция.

Заповедта е издадена обаче в нарушение на предписаната от закона форма и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спазена е процедурата пред дисциплинарния съвет, предвидена в нормата на чл. 96 ЗДСл. От директора на Агенция „Митници“ е наредено на дисциплинарния съвет /ДС/ образуване на дисциплинарно дело по отношение на деветте митнически служители на МП К., сред които и жалбоподателя, за извършените от тях нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл., като преди да наложи дисциплинарното наказание ответникът е съобразил становището на съвета /по арг. от чл. 96, ал.1 ЗДСл./. Съветът е взел своето становище с мнозинство и го е представил на дисциплинарнаказващия орган заедно с преписката по делото /чл. 96, ал. 3 и 4 ЗДСл./. Спазени са и преклузивните срокове, предвидени в нормата на чл. 94, ал. 1 ЗДСл. В съответствие с чл. 93, ал. 1 ЗДСл. дисциплинарнаказващият орган, преди да наложи дисциплинарното наказание на жалбоподателя, го е изслушал и е приел неговите писмени обяснения.

В нарушение на императивното изискване на чл. 96, ал. 2 ЗДСл., от дисциплинарния съвет не са изяснени фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение. Това нарушение е пренесено в заповедта, която възпроизвежда фактите и обстоятелствата, описано в протокола от извършеното разследване от дисциплинарната комисия, което представлява нарушение на формата на акта в нейната част по чл. 97, ал.

1, т. 4 от ЗДСл - описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават.

Нито в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, нито в протокола на дисциплинарния съвет е описано поведение на служителя, което е довело до нарушаване на нормите на т. 2, т. 3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, и на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и т. V. 23, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 22.05.2018 г., респ. т. V. 27, VII. 5, VII. 8 и VII. 9 от длъжностната характеристика от 05.03.2019 г. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл. 89, ал.2, т. 1 и т. 5 ЗДСл., без да се изложат конкретно установени в хода на дисциплинарно разследване факти, като е възпроизведена единствено информацията, съдържаща се в писмо на специализираната прокуратура и изпратените материали за привличането на жалбоподателя като обвиняем.

Настоящият съдебен състав счита, че не е било проведено самостоятелно дисциплинарно производство, в рамките на което да са доказани действия или бездействия на служителя, които могат да се определят като дисциплинарни нарушения. В заповедта липсва посочване на конкретни фактически обстоятелства относно извършени нарушения, и същата почива изцяло на предположения, базирани на информация, съдържаща се по образувано досъдебно производство за престъпление от общ характер, което е отделно от дисциплинарното. Изложеното налага извода за допуснати съществени пороци във формата на административния акт, които на самостоятелно основание налагат неговата отмяна. В дисциплинарното производство не е извършена проверка относно релевантните обстоятелства, които имат значение за налагане на наказанието – нарушение на посочените по-горе норми.

Безспорно по делото липсва установено нарушение, което да мотивира издаването на процесната заповед. Както в протокола от заседанието на дисциплинарния съвет, така и в оспорената заповед са обсъдени единствено обстоятелствата за извършено престъпление, както и привличането на жалбоподателя като обвиняем за предполагаемо извършено престъпление от общ характер. Независимо от обема на оспорената заповед, липсата на индивидуализация на дисциплинарното нарушение води до нарушаване правото на защита на държавния служител.

Събраните по делото доказателства налагат извода, че всъщност

дисциплинарното производство и наложените наказания на държавните служители, сред които е и настоящия жалбоподател, е образувано по повод на проведената специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура, при която са задържани митнически служители, в това число и жалбоподателят и които са привлечени като обвиняеми по досъдебно производство № 101/2019 г., пр. пр. № 1042/2019 г. описа на СП, за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, във вр. с ал. 2 от НК и за това, че в частност К. е привлечен като обвиняем за участие в организирана престъпна група, което е посочено в заповедта. Жалбоподателят, както бе посочено, е привлечен като обвиняем по цитираното досъдебно производство, по отношение на него е взета марка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 5000.00 лв., за което впоследствие е уведомен дисциплинарнаказващия орган. Независимо от повдигнатото обвинение и взетите мерки, които органът е посочил, същите не обосновават извод за извършено нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл. Изводът за нарушение на правила от етичния кодекс е основан на предположение, че жалбоподателят е извършител на престъпление, за което е обвинен и това обуславя негативната оценка на органа в морален и етичен план, както и това, че има голям отзвук в обществото. Упражнената спрямо служителя държавна принуда не обосновава поведение, несъвместимо с морално-етични правила, уронващи престижа на службата, нито представлява такъв факт общественото мнение и направените публикации във връзка с проведената акция по задържане на жалбоподателя. Действително, съобразно нормата на чл. 89, ал. 4 ЗДСл. държавният служител носи дисциплинарна отговорност, независимо че деянието му може да е основание за търсене от него и на друг вид отговорност. Но в конкретния случай, при презумпция за невиновност до доказване на противното, в това административно дисциплинарно производство е прието за безспорно установено, че жалбоподателят е извършил престъпление, за което е привлечен като обвиняем, поради което и му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание. По този начин са нарушени принципните положения, утвърдени в чл. 31, ал. 3 от КРБ и в чл. 16 от НПК. Недопустимо е до приключване с влязъл в съдебен акт /присъда/ на наказателното производство, описаните от наказващия орган в заповедта обстоятелства да се квалифицират като неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Нищо друго освен влязлата в сила осъдителна присъда, при това не на първоинстанционния съд, а на последната редовна съдебна инстанция, с

което решението става необжалваемо, може да разколебае принципното положение, че обвиняемият е невинен. Дисциплинарната отговорност се носи отделно от наказателната, но процесното дисциплинарно производство се основава единствено на информацията, която е била предоставена по прокурорската преписка. В посочените като нарушени текстове от длъжностната характеристика, съдът не намира фактическа обосновка на конкретни действия/бездействия на жалбоподателя към тези бланкетни, общи и изпълнени с тавтология разпоредби. В тази връзка не се приема директната относимост на оспорваната заповед, като акт на дисциплинарна наказващия орган, че като е нарушил тези изисквания, заложи в длъжностната характеристика жалбоподателят не е изпълнил законови служебни задължения. Въвеждането на множество разпоредби, както от длъжностната характеристика, ЗДСл, КПСДА и КПМС не формира правен извод за правилното прилагане на такива разпоредби към конкретно извършено по време и място нарушение.

Следва да бъде добавено и че дисциплинарният съвет изобщо не е отчетел дисциплинарно минало на държавния служител и съдът счита, че необсъждането/обсъждането му би следвало да влияе при определяне на дисциплинарното наказание и държавният служител да не бъде наказан с най-тежкото по вид дисциплинарно наказание. Целта на закона е да се ангажира дисциплинарната отговорност, като определяне на наказанието следва да е съотнесено към вида на нарушението, неговата тежест, формата на вината, обстоятелствата при които е извършено и поведението на държавния служител. От установеното в дисциплинарното производство съдът счита, че посочените факти и обстоятелства не водят до извода за извършване на най-тежкото нарушение, водещо до налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Още повече, че е посочено, че служителят е нарушил множество законови и подзаконови нормативни разпоредби, обаче липсват мотиви и конкретни данни в тази насока. Дисциплинарна наказващият орган е обсъдил неизпълнението на служебните задължения, отнесено единствено към норми на дължимо служебно поведение, но липсват обстоятелства и конкретика досежно нарушението им. Поради изложените съображения, обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ следва да бъде отменена поради противоречие с материалния закон и неговата цел.

Отделно от това при определяне на наказанието административният орган не е извършил анализа по чл. 91, ал. 1 ЗДСл. и е определил най - тежкото наказание „уволнение“, което би било несъразмерно тежко за описаните в заповедта нарушения, дори и да бяха извършени виновно. Разпоредбата

на чл. 91 ЗДСл изисква наличието на четири кумулативни предпоставки, за да бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Като цифрово означение чл. 91 ЗДСл. е посочен в оспорваната заповед. При издаване на заповед от категорията на процесната, органът е задължен да обоснове своя извод относно вида на наложеното наказание. Налагайки най-тежкото дисциплинарно наказание – „уволнение“ без да излага никакви мотиви, защо приема, че именно то се следва за конкретния случай на дисциплинарно нарушение и на конкретния служител, без да се обоснове този извод било с обстоятелствата на извършване на нарушението, било с последиците от него за службата, не може да се приеме, че дисциплинарно наказващият орган е изпълнил посоченото императивно материално-правно изискване. Дисциплинарнонаказващият орган е изложил само лаконично, че приема за безспорно виновното извършване на нарушение от оспорвания и че отчитайки тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на служителя. По отношение възприетото от дисциплинарнонаказващия орган неизпълнение на служебни задължения, и наложеното дисциплинарното наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл., органът във всяка конкретна хипотеза е длъжен да обоснове и докаже, че именно неизпълнението на визираните в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание служебни задължения, в случая регламентирани в съответните разпоредби от длъжностните характеристики на служителя, представлява дисциплинарно нарушение от такава степен, че несъмнено води до последица налагане на най-тежкото предвидено дисциплинарно наказание-уволнение /решение № 15536/12.12.2018 по адм. д. № 7002/2018, ВАС/V/. Това обаче не изпълнява неговото задължение за мотивираност по см. на чл. 91 от ЗДСл. Няма пречка мотивите на административния акт да се съдържат и в друг документ, подготвящ неговото издаване. Реализирането на дисциплинарна отговорност на държавен служител, за неизпълнение на служебни задължения, не е в никакъв случай самоцел и може да стане само след прецизен, обективен и всестранен анализ на всички обстоятелства. Такова установяване и доказване липсва в оспорваната заповед. Административният орган, не е доказал по категоричен начин дисциплинарното нарушение, а оттам и необходимостта от налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

С оглед на изложено, съдът намери, че при издаването оспорената заповед са допуснати съществени процесуални нарушения, противоречия с материалния закон и несъответствие с целта му, които обуславят незаконосъобразността ѝ на основанията по чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3402/08.06.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, с която на К. Б. К. е наложено дисциплинарно наказание – „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на лицето на длъжност инспектор в ТД на АМ, ТД Югозападна, МП К., с придобит ранг II-ри младши, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл без предизвестие, като на основание чл. 108, ал. 2 ЗДСл държавният служител не запазва придобития ранг на държавна служба.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати в полза на К. Б. К. направените по делото разноси в размер на 710 / седемстотин и десет/ лева, от които 750 лева заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лева заплатена държавна такса по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: